A BIZOTTSÁG (EU) 2019/1277 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2019. július 29.)

Kanada jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről szóló 2012/630/EU végrehajtási határozat hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelminősítő intézetekről szóló, 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 5. cikke (6) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1060/2009/EK rendelet 5. cikkének (6) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot, hogy egyenértékűségi határozatot fogadjon el, amelyben megállapítja, hogy egy harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja, hogy az adott harmadik országban engedéllyel rendelkező vagy nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, és amelyek az adott harmadik országban hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek. Ahhoz, hogy a jogi és felügyeleti keretrendszert egyenértékűnek lehessen tekinteni, legalább az 1060/2009/EK rendelet 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott feltételeknek eleget kell tenni.

(2) A Bizottság 2012. október 5-én elfogadta a 2012/630/EU végrehajtási határozatot ([2]), amelyben megállapította, hogy az említett három feltételnek eleget tettek, és amelyben úgy ítélte meg, hogy Kanada hitelminősítőkre vonatkozó jogi és felügyeleti keretrendszere egyenértékű az 1060/2009/EK rendelet akkor hatályos követelményeivel.

(3) Kanada jogi és felügyeleti keretrendszere továbbra is megfelel az 1060/2009/EK rendelet 5. cikkének (6) bekezdésében eredetileg megállapított három feltételnek. A 462/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) további követelményeket vezetett be az Unióban nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek tekintetében, aminek eredményeként az érintett hitelminősítő intézetekre vonatkozó jogi és felügyeleti rendszer szigorúbbá vált. Ezek a további követelmények hitelminősítő intézetekre vonatkozó, jogilag kötelező erejű szabályokat tartalmaznak a minősítési kilátások, az összeférhetetlenségek kezelése, a titoktartási követelmények, a minősítési módszerek minősége, valamint a hitelminősítések bemutatása és közzététele tekintetében.

(4) A 462/2013/EU rendelet 2. cikke második bekezdése 1. pontjának b) alpontja értelmében a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere egyenértékűségének értékelése céljából a további követelmények 2018. június 1-jétől alkalmazandók.

(5) A Kanadai Felügyeleti Hatóság 2017. július 6-án közzétette a „Notice with proposed amendments to National Instrument 25-101 regarding Designated Rating Organisations" című közleményt (*Közlemény a kijelölt hitelminősítő szervezetekkel kapcsolatos 25-101. sz. nemzeti standard javasolt módosításairól*), amelyben megállapítja, hogy e módosításokra azért van szükség, hogy a hitelminősítő intézetekre vonatkozó új uniós követelményeket feltüntessék annak érdekében, hogy az Unió a kanadai szabályozási rendszert az Unión belüli szabályozási célokra továbbra is egyenértékűnek ismerje el.

(6) A Bizottság 2017. július 13-án szakvéleményt kért az Európai Értékpapírpiaci Hatóságtól (a továbbiakban: ESMA) többek között Kanada jogi és felügyeleti keretrendszerének a 462/2013/EU rendelet által bevezetett ezen további követelményekkel való egyenértékűségéről és az esetleges eltérések lényegi jelentőségének megítéléséről.

(7) 2017. november 17-én közzétett szakvéleményében az ESMA azt jelezte, hogy Kanada hitelminősítő intézetekre vonatkozó jogi és felügyeleti keretrendszere megfelelő rendelkezéseket tartalmaz a 462/2013/EU rendelet által bevezetett további követelményeknek való megfeleléshez, amennyiben 2018. június 1-je előtt sor kerül a javasolt módosítások jogszabályba iktatására.

([1]) HL L 302., 2009.11.17., 1. o.

([2]) A Bizottság 2012/630/EU végrehajtási határozata (2012. október 5.) Kanada jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről (HL L 278., 2012.10.12., 17 o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 462/2013/EU rendelete (2013. május 21.) a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 146., 2013.5.31., 1. o.).

(8) A Kanadai Felügyeleti Hatóság 2018. március 29-én közzétette honlapján, hogy még mérlegeli az észrevételezési időszakon belül kapott észrevételeket és azt tervezi, hogy 2018 egy későbbi időpontjáig elhalasztja az NI25–101 sz. standardra vonatkozó módosításokat. A Kanadai Felügyeleti Hatóság azonban arról tájékoztatta a Bizottság szolgálatait, hogy a kijelölt hitelminősítő szervezetekkel kapcsolatos 25–101 sz. nemzeti standard módosítására irányuló tervek jelenleg függőben vannak, és új határidőt sem tűztek ki. Következésképpen az e határozat alapjául szolgáló értékelés figyelmen kívül hagy minden várható módosítást.

(9) A 462/2013/EU rendelet az 1060/2009/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének w) pontjába bevezeti a minősítési kilátás fogalmát, kiterjesztve a hitelminősítésekre alkalmazandó egyes követelményeket a minősítési kilátásokra is. A kanadai keretrendszer nem ismeri el a minősítési kilátásokat a hitelminősítéstől eltérő és elkülönülő tételként, bár vannak olyan fellépésekre, véleményekre és jelentésekre történő hivatkozások, amelyek elég átfogóak ahhoz, hogy a minősítési kilátásokat implicit módon magukba foglalják.

(10) Annak érdekében, hogy javuljon a hitelminősítő intézeteknek a minősített szervezetekkel szembeni függetlensége, a 462/2013/EU rendelet az 1060/2009/EK rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében, 6a. és 6b. cikkében kiterjeszti az összeférhetetlenségre vonatkozó szabályokat a hitelminősítő intézeten belül jelentős pozíciót betöltő részvényesek vagy tagok által okozott összeférhetetlenségekre. A kanadai keretrendszer nem olyan részletes vagy előíró jellegű, mint az uniós rendszer. Jóllehet általános követelmény az észszerű belső mechanizmusok kialakítása, amelyek megfelelőségét és eredményességét bármilyen hiányosság kezelése érdekében nyomon követik és értékelik, nincs olyan részletes, explicit követelmény, amely szerint kezelni kell a jelentős részvényesekkel kapcsolatos összeférhetetlenségeket. Ezenkívül nincs tilalom arra vonatkozóan, hogy hitelminősítést adjanak egy jogalanynak, ha a hitelminősítő intézet igazgatósági tagja vagy a hitelminősítő intézet részvényeinek vagy szavazati jogainak több mint 10 %-ával rendelkező részvényes a minősített szervezetben a részvények több mint 10 %-ával is rendelkezik. Nincs tilalom arra vonatkozóan sem, hogy a hitelminősítő intézet részvényeinek vagy szavazati jogainak több mint 5 %-át birtokló személy vagy jogalany a szóban forgó hitelminősítő intézet minősített szervezete számára konzultációs vagy tanácsadási szolgáltatásokat nyújtson.

(11) A 462/2013/EU rendelet új rendelkezéseket vezet be annak biztosítása érdekében, hogy a bizalmas információkat csak a hitelminősítési tevékenységekkel kapcsolatos célokra használják, és hogy biztosítsák a bizalmas információk védelmét a csalással, lopással vagy visszaélésekkel szemben. E célból az 1060/2009/EK rendelet 10. cikkének (2a) bekezdése előírja a hitelminősítő intézetek számára, hogy a közzététel időpontjáig bennfentes információként kezeljék az összes hitelminősítést, minősítési kilátást és az azokkal kapcsolatos információkat. A kanadai jogi és felügyeleti keretrendszer tartalmazza a bennfentes információ fogalommeghatározását, de a hitelminősítések és az azokkal kapcsolatos információk nem minősülnek automatikusan annak.

(12) A 462/2013/EU rendeletnek célja a minősítési módszerek átláthatóságának és minőségének fokozása. Az említett rendelet az 1060/2009/EK rendelet I. melléklete D. szakasza I. alszakaszának 3. pontjába bevezeti a hitelminősítő intézetek arra vonatkozó kötelezettségét, hogy a minősített szervezet számára lehetőséget biztosítsanak arra, hogy a hitelminősítés vagy a minősítési kilátás közzététele előtt jelezzék az esetleges ténybeli hibákat. A kanadai jogi és felügyeleti keretrendszer előírja a hitelminősítő intézet számára, hogy a minősített szervezeteket a közzétételt megelőzően a minősítés alapját képező kritikus információkról és főbb megfontolásokról – annak meghatározása nélkül, hogy azok hivatali ideje alatt – kell tájékoztatniuk, bár nem állapítottak meg olyan határidőt, amelyen belül a minősített szervezet választ adhat.

(13) A 462/2013/EU rendelet biztosítékokat vezet be az 1060/2009/EK rendelet 8. cikkének (5a) bekezdésébe, (6) bekezdésének aa) és ab) pontjába, valamint (7) bekezdésébe annak érdekében, hogy a minősítési módszerek bármilyen módosítása ne eredményezzen kevésbé szigorú módszereket. Jóllehet a kanadai jogi és felügyeleti keretrendszer előírja, hogy a hitelminősítéseket szigorú, szisztematikus, folyamatos és jóváhagyandó módszertanok szerint kell közzétenni, nincs arra vonatkozó explicit követelmény, hogy a hitelminősítésben bekövetkezett változásokat a közzétett módszertanoknak megfelelően kell közzétenni. A hitelminősítő intézetekre nem alkalmazandó olyan előírás, hogy konzultációt kell folytatniuk a módszereik módosításáról, vagy javítaniuk kell a módszereikben található hibákat. Nincs továbbá explicit követelmény arra vonatkozóan sem, hogy a felügyelő hatóságot, más hatóságokat vagy az érintett szervezeteket értesíteni kell a módszertanban talált olyan hibáról, amely hatással lehet a minősítéseire.

(14) A 462/2013/EU rendelet szigorítja a hitelminősítések bemutatására és közzétételére vonatkozó követelményeket. Az 1060/2009/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdése és I. melléklete D. szakasza I. alszakaszának 2a. pontja értelmében a hitelminősítő intézetnek egyértelmű és könnyen érhető iránymutatást kell fűznie a minősítési módszerek, modellek és fő minősítési feltevések közzétételéhez, amely magyarázatot ad a hitelminősítés során alkalmazott modelleket és minősítési módszereket körülvevő feltevésekre, paraméterekre, korlátokra és bizonytalanságokra. A kanadai jogi és felügyeleti keretrendszerben nincs olyan szigorú követelmény, amely biztosítaná, hogy a hitelminősítési tevékenységhez és módszertanhoz megfelelő iránymutatás kapcsolódjon. Ezenfelül nincs annak kiemelésére vonatkozó explicit követelmény, hogy a hitelminősítés a hitelminősítő intézet véleményét tükrözi, és hogy arra korlátozott mértékben lehet támaszkodni.

(15) A verseny erősítése és a hitelminősítő intézetek tekintetében előforduló lehetséges összeférhetetlenségek korlátozása érdekében a 462/2013/EU rendelet az 1060/2009/EK rendelet I. melléklete E. szakaszának II. alszakaszába bevezeti azt a követelményt, mely szerint a hitelminősítő intézet által a hitelminősítésekért és a kiegészítő szolgáltatásokért felszámított díjaknak megkülönböztetésmentesnek kell lenniük, és a tényleges

költségeken kell alapulniuk. A rendelet a hitelminősítő intézetek számára előírja bizonyos pénzügyi információk közzétételét. A kanadai jogi és felügyeleti keretrendszer nem kötelezi szisztematikusan a hitelminősítő intézeteket arra, hogy az árképzési politikákat a felügyeletek vagy a minősített szervezetek számára rendelkezésre bocsássák, jóllehet vizsgálat esetén bekérheti a felügyeleti hatóság ezen információkat. Ezen túlmenően nem követelmény, hogy az ügyfeleknek felszámított díjak költségalapúak és megkülönböztetésmentesek legyenek.

(16) A megvizsgált tényezők fényében a hitelminősítő intézetekre vonatkozó kanadai jogi és felügyeleti keretrendszer nem felel meg az 1060/2009/EK rendelet 5. cikke (6) bekezdésének második albekezdésében az egyenértékűségre vonatkozóan megállapított valamennyi feltételnek. Ennélfogva nem lehet egyenértékűnek tekinteni az említett rendelettel létrehozott jogi és felügyeleti keretrendszerrel.

(17) A 2012/630/EU végrehajtási határozatot ezért hatályon kívül kell helyezni.

(18) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Európai Értékpapír-bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2012/630/EU végrehajtási határozat hatályát veszti.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2019. július 29-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER